

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E - 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie august 2015
III. senát

Nálezy – priet'ahy v konaní:

spisová značka	III. ÚS 123/2015
sudca spravodajca	Lubomír Dobřík
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	30. júna 2015
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu.
ratio decidendi	<p>V súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) tri základné kritériá:</p> <p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatoval, že pracovnoprávne spory tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a v zásade ich nemožno považovať za právne ani skutkovo zložité. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu nezistil, že by išlo o právne zložitú vec. Čo sa týka skutkovej zložitosti daného prípadu, ide o vec, ktorá je náročná na dokazovanie.</p> <p>2. Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. správania účastníka súdneho konania, ústavný súd dospel k záveru, že k dĺžke posudzovaného konania čiastočne prispeli okolnosti na strane sťažovateľa. Sťažovateľ sa nezúčastnil niekoľkých pojednávaní (22. januára 2007, 26. februára 2007, 17. apríla 2013, 10. marca 2014, 4. februára 2015).</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a poukázal na to, že trvanie napadnutého konania 10 rokov a 3 mesiace, z toho na okresnom súde 7 rokov a 8 mesiacov, je už samo osebe neprimerané. Ústavný súd konštatoval, že postup okresného súdu v napadnutom konaní bol neefektívny, čo vyplýva predovšetkým z toho, že krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.</p> <p>Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom.</p> <p><u>Ústavný súd preto rozhodol tak, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu porušené boli.</u></p> <p><u>Okresnému súdu prikázal v konaní konať bez zbytočných priet'ahov.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € a právo na úhradu trov konania.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	

spisová značka	III. ÚS 137/2015
sudca spravodajca	Eubomír Dobřík
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	30. júna 2015
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka ako účastníčka konania v procesnom postavení oprávneného namietala porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a nečinnosťou okresného súdu v exekučnom konaní.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <p>1. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd konštatoval, že predmetom konania je exekučné konanie, ktorého súčasťou je aj rozhodovanie o námietkach povinného v exekučnom konaní. Po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva. Súd sa tiež môžu opierať o dostatok stabilizovanej judikatúry v tejto oblasti.</p> <p>2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníka konania, ústavný súd uviedol, že v správaní sťažovateľky, ktorá je v procesnom postavení oprávneného, nezaznamenal žiadne okolnosti, ktoré by prispeli k predĺženiu posudzovaného konania.</p> <p>3. Tretím hodnotiacim kritériom bol postup okresného súdu. Na základe prehľadu úkonov v danej veci ústavný súd konštatoval, že toto konanie je poznačené ako celok neefektívnosťou, nekoncentrovanosťou a prieťahmi v konaní. Po vrátení spisu z odvolacieho súdu 27. marca 2012 zostal okresný súd vo veci nečinný a napriek urgenciám súdnej exekútorky a sťažovateľky nekoná a nerešpektuje ani zákonné lehoty na rozhodnutie o procesných návrhoch účastníkov konania. Celková doba nečinnosti okresného súdu od vrátenia spisu na okresný súd (27. marca 2012) po podanie ústavnej sťažnosti sťažovateľkou (4. júla 2014) predstavuje dva roky a viac ako tri mesiace. Ústavný súd konštatoval neefektívny a nesústreďený postup okresného súdu a procesné chyby v postupe, ktoré sa prejavili pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie (a vyzývaní exekútorky na jeho vrátenie), pri posudzovaní vykonateľnosti exekučného titulu rozhodovaní o zastavení exekúcie a pri predčasnom predložení spisu odvolaciemu súdu.</p> <p><u>Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu porušené boli.</u></p> <p><u>Okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prieťahov.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie v sume 1 300 € a právo na úhradu trov konania.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EŠLP a iných súdov	

spisová značka	III. ÚS 121/2015
sudca spravodajca	Eubomír Dobřík
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené

dátum rozhodnutia	14. júla 2015
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka namietala porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní o jej návrhu z roku 2006, ktorým sa domáhala zaplatenia náhrady nákladov na pohreb jej nebohého manžela.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <p>1. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd konštatoval, že predmetom posudzovaného konania je rozhodovanie o návrhu sťažovateľky na zaplatenie sumy 4 288,67 € z titulu náhrady škody predstavujúcej výdavky na pohreb jej nebohého manžela. Ústavný súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že zo skutkového hľadiska ide o zložitejší spor, pretože v priebehu konania bolo potrebné viackrát rozhodovať o zmene žalobného petitu, o zmene okruhu účastníkov, vo veci muselo byť niekoľkokrát nariadené znalecké dokazovanie, čo čiastočne ovplyvnilo doterajšiu dĺžku konania, avšak zároveň konštatoval, že jeho zdĺhavý priebeh bez akéhokoľvek rozhodnutia vo veci samej nemôže pripísať iba na vrub prípadnej faktickej, resp. aj s ňou súvisiacej právnej náročnosti prerokovávanej veci.</p> <p>2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníka konania, ústavný súd uviedol, že k predĺženiu predmetného konania prispela aj ona, ktorá prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu podala neperfektný návrh na začatie konania, ktorého nedostatky v priebehu súdneho konania dodatočne odstraňovala; uvedenú skutočnosť ústavný súd zohľadnil pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinía sťažovateľke. Na druhej strane sťažovateľke nemožno uprieť, že v súdnom konaní bola aktívna, o stav veci sa nepretržite zaujímala, a či už osobne alebo prostredníctvom právnej zástupkyne sa zúčastnila všetkých okresným súdom nariadených pojednávaní. V tejto súvislosti ústavný súd poukázal na to, že ak v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania dochádza k predĺženiu konania, zodpovednosť za tento stav neznáša oprávnená osoba, ale nemožno ju pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci.</p> <p>3. Tretím hodnotiacim kritériom bol postup okresného súdu. Ako vyplýva z prehľadu procesných úkonov, predmetné konanie začalo ešte v roku 2006, avšak dosiať, t. j. ani po uplynutí viac ako ôsmich rokoch, nebolo o ňom meritórne rozhodnuté. Ústavný súd zastáva názor, že takéto konanie prvostupňového súdu už len vzhľadom na dĺžku jeho trvania nie je potrebné osobitne vyhodnocovať takým spôsobom, že bude uvádzať jednotlivé obdobia jeho nečinnosti, resp. podrobne rozoberať jeho neefektívny, resp. nesústreďený postup, pretože už len poukazom na doterajšiu dobu konania možno konštatovať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.</p> <p>Napriek uvedenému ústavný súd považoval za potrebné poukázať na to, že aj posledné opravné uznesenie okresného súdu poukazuje na jeho nesústreďený postup, keďže už na pojednávaní konanom 25. septembra 2014 uznesením nachádzajúcim sa na č. 1. 903 spisu pripustil zmenu návrhu navrhovateľky v identickom znení, t. j. že odporcovia v 1., 2. a 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľke sumu 4 288,67 € s príslušenstvom. S dopadom tejto skutočnosti na vecnú správnosť opravného uznesenia sa však bude musieť v rámci zákonom zverených kompetencií vysporiadať krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní odporkyne v 2. rade a odporcu v 3. rade.</p> <p><u>Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu porušené boli.</u></p> <p><u>Okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietáhov.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € a právo na úhradu trov konania.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	

Spracoval: JUDr. Veronika Franková

Upozornenie:

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.